

[Drachmann.]

Ekspert og Presset indefra og min Plan om at lave en Strejkeforsikring — ikke en Strejke, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen med sin særlige intellektuelle Forstaaelse af den Slags Udtryk havde opfattet det, men en Strejkeforsikring. Ministeren mente, at han med stor Interesse vilde se paa denne Plan, og bad mig udforme den nærmere, den henhørte under andre Ministerier. Jeg maa sige, at naar man som Oppositionsmand giver en Minister en god Idé, saa maa han virkelig selv udføre den. Vi kan vel ikke ogsaa selv varetage Regeringsinteresserne for den højtærede Regering! Saa lad os hellere komme til at ordne det hele, jeg tror, det vilde gaa bedre, men det er der ingen, der beder os om. Ligefrem ganske gratis at lave det hele for Regeringen, det agter jeg ikke at gøre, saa kan man nok saa meget fra anden Side paadutte os Konservative, at vi slesker for Socialdemokratiet. Der maa dog være Maade med det. I alt Fald er jeg tilfreds med, at Tanken er anerkendt, og jeg vil tro, at til Trods for den storsnude Overlegenhed fra Venstres ærede Ordførers Side vil den Tanke paatvinge sig som en meget alvorlig Nødvendighed, hvis vi skal klare den i Længden over for Udlandet.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som jeg altsaa henvender mig til i de knappe 5 Minutter, der gives en her, var ogsaa inde paa dette med Landbruget, der mente, at gode Madvarer var der altid Købere til. Ja, men hvorfor opstod da egentlig Landbrugskrisen? Det er jo den samme gamle Selvglæde og Selvovervurdering, der kommer frem. Landbrugskrisen var en Realitet. Afspærringspolitikken er ikke de Konservatives — her vender jeg mig til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen i den optimistiske Forhaabning, at han forstaa, hvad jeg siger —, det er ikke de Konservative, der har opfundet Afspærringspolitikken ude omkring. Det er de Konservative, der har anvist Midler til at bryde den, og min her i Dag fremsatte Plan var ingen Hymne til Told- og Afspærringspolitikken, den var en Tanke, en Anvisning paa et Forsøg paa at bryde denne Afspærringspolitik, hvor den er rettet mod dansk Landbrugseksport til Skade baade for Landbruget og hele det danske Samfund.

Naar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, der skulde være særlig patenteret Landbrugsrepræsentant, opfatter det paa den Maade, saa har jeg ikke andet hertil at sige end et gammelt Citat: Det har man for sin Villighed, og dermed vil jeg forlade

ham og saa blot til Slut sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at jeg tror, han skulde gaa bort fra Fortidens meget arrogante Stilling og Syn. Der er ogsaa andre Kræfter i Landbruget end dem, Venstre og de officielle Organisationer tidligere har domineret, og de og Virkeligheden paakalder nu en lidt mere alvorlig Forstaaelse end den, der kom til Udtryk i de Vittigheder, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup med naturlig Mangel paa Succes søgte at gøre sig til Talsmand for i sine afsluttende Bemærkninger.

Jens Thomsen: Den højtærede Udenrigsminister omtalte Udnyttelsen af Til lægskontingenterne i Tyskland og sagde: Der er udstedt Attester nok, men Fejlen er, at de ikke er udnyttet. Nu kunde det aldrig falde mig ind at gaa ind i en Diskussion for at faa afgjort, hvem der i dette Spørgsmaal har Ret: Den højtærede Udenrigsminister eller Hr. Hauch. Men jeg vil rette det bestemte Spørgsmaal til Udenrigsministeren, om han ikke finder det beskæmmende, at to saa agtværdige Mænd som den højtærede Udenrigsminister og Hr. Hauch kan give saa modstridende Oplysninger om en bestemt Handling, som Tilfældet her har været. Det forekommer mig, at det er meget beskæmmende baade i Rigsdagens og i Offentlighedens Øjne, at noget saadant kan finde Sted. Det er blot dette, jeg har paatalt.

I samme Forbindelse gav den højtærede Udenrigsminister Oplysning om, at der ved Handelsaftalerne ogsaa findes Repræsentanter for Landbruget, som ikke er aktive Politikere. Ja, det er for saa vidt noget, som vi ved, men vi ved ikke, hvor meget disse kommer med i Inderkredsen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om der er nogen af de Forhandlere, der, som Ministeren sagde, ikke er aktive Politikere, som har saa megen Indsigt og har fulgt saa meget med i Handelsaftalerne, at de vil være i Stand til at give positive Oplysninger om, hvem af de to Herrer der har Ret, Udenrigsministeren eller Hr. Hauch. For hvis det er Tilfældet, saa er vi ikke i nogen Forlegenhed, saa kan vi ty derhen og faa de Oplysninger, vi trænger til.

Den højtærede Udenrigsminister kom ogsaa med en Oplysning om, at alle Afgifter til Tyskland blev paalagt samtlige Lande i samme Størrelse. Men hvad angaar vor Kreatureksport til Tyskland, er Forholdet det, at den tyske Stat køber samtlige danske Kreaturer til fast Pris, og her kan den